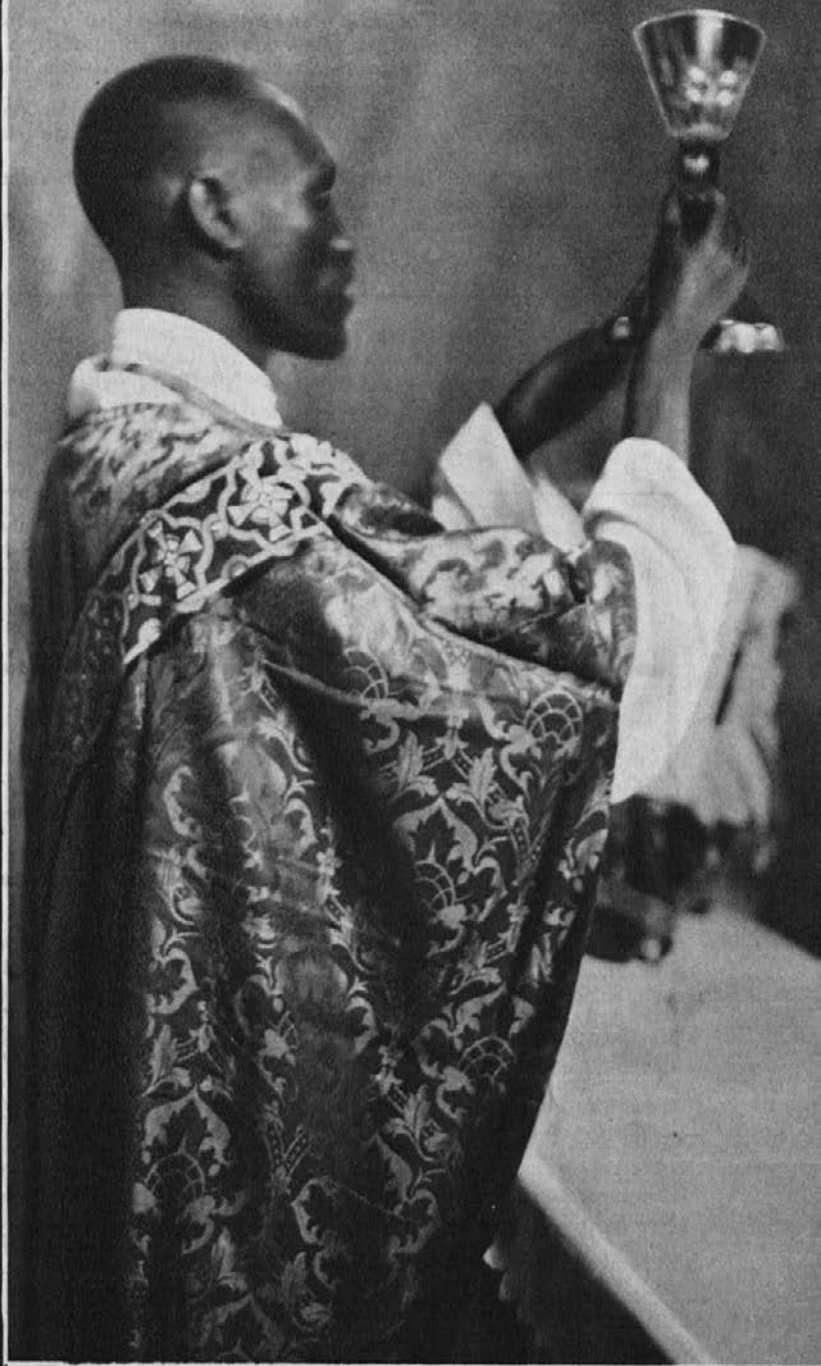

Doštuna
plačana v
gotovini

ODMEV IZ AFRIKE

JULIJ 1940

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Za uboge afriške misijone: Damska zbirka »Jožefišče«, Ljubljana, 50 din. — Celje, K. P. 43 din. — N. N., Luico (Jul. Ben.) 50 lir za botrinski dar zamorčku na ime Jožef Friderik. — Tisočeri Bog povrni!

SPOMIN NA DRAGE UMRLE.

† Preč. o. Janez Pristov, D. J.

dolgoleten zvest prijatelj in pospeševatelj Družbe sv. Petra Klaverja in afriških misijonov umrl dne 25. aprila 1940.

Blago dušo našega duhovniškega dobrotnika priporočamo vsem dragim bralcem v pobožno molitev. R. I. P.

† Martin Horvat, Sv. Marko, Ptuj. — Jožef Senekovič, Trstenik. — Frančiška Stenovec, Smlednik. — Marijana Tičar, Domžale. — Ana Klančnik, Zg. Hudinja. — Ana Polc, Leskovec. — Julijana Bezenšek, Celje. — Marija Rupar, Gor. Brezovica. — Marijana Kern, Kaplja vas. — Angela Jelinek, Kozje. — Frančiška Cengle, Štepanja vas. — Marijana Šinkovec, Poljane. — Ivana Stupar, Vodice. — Marija Steržaj, Rakek. — Marija Škrubej, Teharje. — Elizabeta Rihar, Polhov Gradec. — Micka Rop, Sv. Marjeta. — Alojz Rižnar, Sv. Marjeta. — Frančiška Čič, Postojna. — Justina Leben, Basoviza. — Matevž Seruga, Kuršenci. — Marija Mavrin, Škofja Loka. — Marija Drenik, Cerknica. — Franca Zalaznik, Vrhnika. — Marija Žitko, Verd. — Marija Pečar, Trnovlje. — Marija Klobasa, Kobilščak. — Marija Korber, Orova vas. — Uršula Modic, Lahovo. — Jakob Urbas, Volčje. — Ana Vehar, Vikrče. — Marija Plohl, Formin. — Ivana Ušeničnik, Sora. — Andrej Janžekovič, Maribor. — Angela Lokovšek, Koprivnica. — Ignac Zupanič, Vajgen. — Apolonija Žnidaršič, Gomilsko. — Marija Kramar, Zabukovca. — Ana Žižek, Apače.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Ju

Zamorčki krog slike Marije Terezije.

Nebo nam pomaga.

Poroča škof Parisot, apostol. vikar v Dahomé, iz lyonske misijonske družbe.

Široko polje delovanja je pred menoj. Mnogo prilike za dobra dela. Toda preden bo mogoče vse storiti, bo treba še truda in boja. Tu je poganstvo in vražarstvo zelo uko-reninjeno. Potem: mnogoženstvo pri bogatejših; potem: islam, ki prihaja od severa v kolonijo. Naši verski nasprotniki nas hočejo izpodriniti od vsepovsod: na severu, pa tudi v velikih obalnih mestih... Zato pa do zdaj še nismo napredovali, kakor bi bilo želeli in ne v primeri z našim velikim trudom. Veseli pa smo svojih ljudi, ki se trdno in pogumno drže sprejete vere. Vsako leto je za veliko noč 14.129 svetih obhajil, med letom pa še kakih

621.540. To je pri skupnem številu 54.000 katoličanov že precejšno število v primeri z drugimi afriškimi vikariati.

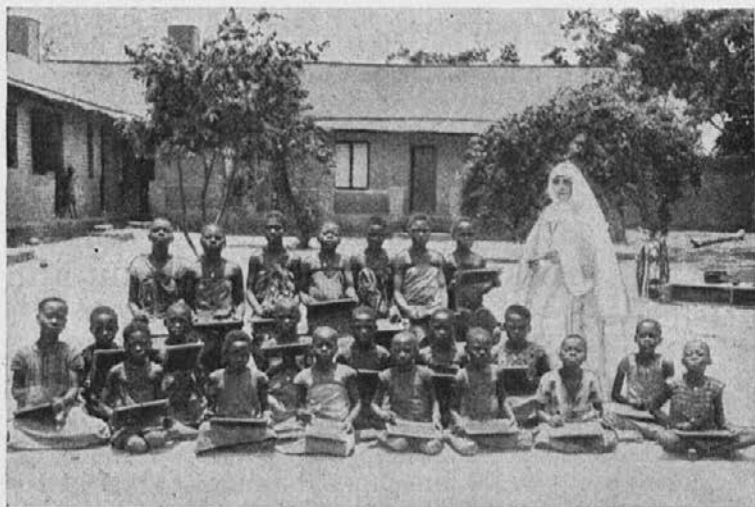
Naši zamorci so zelo željni pouka in so res nadarjeni. Vsi starši naših šolskih otrok so med tako imenovanimi »poslušajočimi«, to se pravi: redno prihajajo v cerkev k pouku in se navadno pred smrtjo izpreobrnejo. Naši kristjani pridno delujejo v Katoliški akciji; saj to je vprav primerno njih duhovni razgibanosti.

Ker pa nam na vseh krajih primanjkuje denarja, moramo štediti kar se le dá; žal, da tudi pri plači naših katehistov. Eden naših katehistov, ki je oče štirih otrok, dobiva mesečno 65 franc. frankov. Merica koruze pa stane 2 franka. Ljubezen do bližnjega in pravičnost zahtevata ob tej druginji, da bi se plače zvišale. Zato smo pri zadnji seji na vikariatu sklenili, da bomo plače našim katehistom in učiteljem zvišali za petino. Da smo to mogli, gre hvala Vašemu čeku, ki ste ga nam po božji Previdnosti poslali v največji naši potrebi. Hvala, prisrčna hvala zanj!

Ko sem bil zadnjič v Rimu, sem dolgo molil na grobu Vaše ustanoviteljice in se ji zahvaljeval za nam podeljene dobrote. 25. avgusta preteklega leta sem zbolel in bi se moral podvreči operaciji, o kateri glede na moj ustroj skoraj ni bilo upati, da bi se posrečila. V tej stiski sem obljubil, da opravi devetdnevnic sv. maš, da bi bila božja služabnica čimprej prišteta med svetnice. Saj je ona bila in je še vedno zaščitnica misijonov. In glej: ko so zdravniki ob določeni uri prišli k operaciji, so videli, da se je moje stanje izdatno izboljšalo; zato so operacijo odložili za drugi dan. Drugi dan pa operacija že ni bila več potrebna. Prepričan sem, da mi je to izprosila ona, za katere proglasitev sem tako goreče molil... Pa tudi po tistem sem prejel še mnogo dobrot in dokazov njene priprošnje. Naj ona še naprej varuje in podpira misijone v Afriki, ki jih je v življenju tako ljubila.

Misijski molitveni namen za mesec julij:

Delo za poklice.

Zamorska šola na prostem.

Za 250.000 zamorcev samo en katoliški duhovnik.

Kako veliko je pomanjkanje misijonarjev med zamorci v južni Afriki, moremo spoznati iz pisma, ki ga piše p. Oton Grimm iz misijonske družbe v Mariannhillu.

V moji misijonski okolici, kjer bivam že pet let, živi 250.000 zamorcev, ki so po večini pogani ali protestantje. Jaz sem tu prvi izmed katoliških misijonarjev. Delo je težavno in polno ovir. Zelo mi gre na zdravje. Zdaj mi je prevzvišeni gosp. škof poslal še enega duhovnika v pomoč. Preživljava se po revščini. Mnogo več bi mogla doseči, ako bi imela dovolj denarnih sredstev.

Z denarjem, ki ste mi ga poslali, sem mogel plačati katehista za okolico Uquamaqua, in sicer za pol leta. Kako bo za drugo polovico — nič ne vem. Imam še štiri druge okraje, ki pa so brez katehistov, ker pač nimam denarja, da bi jih plačal.

V Uquamaqua smo sedaj kupili stavbišče za cerkev in misijonsko hišico, ker bi bilo zelo koristno, da bi tukaj stalno bival misijonar. Toda kdo bo plačal stroške zidave?

In nobenih dohodkov ne bo, ker razen misijonarja in državnih uradnikov tam ne sme nihče belih stanovati; kraj je namenjen samo za domačine.

Prosim, spomnite se nas in mnogo molite za nas. Cerkvica v Uquamaqua bi bila posvečena ljubi Materi božji. Kako Vam bom hvaležen za vsak dar.

Kakšne koristi so duhovniki domačini.

Kako sodi misijonski škof.

Zelo sem Vam hvaležen za izdatno pomoč, ki ste jo naklonili našemu semenišču. Vodja semenišča p. de Reeper se Vam bo še sam zahvalil. Z Vašo pomočjo bomo mogli še naprej voditi vzgojo mladih duhovnikov. Vikariat Kisumu bo za vse čase hvaležen Družbi sv. Petra Klaverja, ki nam pomaga, da bomo imeli v domačih duhovnikih sodelavce pri razširjanju sv. vere v teh krajih. Ako bi teh ne bilo, ki naše delo ne imelo trajne vrednosti. Zato pa vsak misijon želi vzgojiti čim večje število domačih duhovnikov, pa čeprav semenišče stane velike vsote denarja. Ti stroški se izplačajo, zato na noben način ne smemo semenišča zapreti.

Škof Stam, apostol. vikar v Kisumu.

Zahvala in nade semeniškega vodje.

Bodi Vam izrečena pristrčna zahvala za plemeniti dar, ki mi ga je v Vašem imenu izročil škof Stam za vzdrževanje dveh bogoslovcev. Oba sta prav pridna gojenca, in upam, da nam bosta v veliko korist. Božja milost naj jima pomaga, da dosežeta svoj cilj. Naj omenim, da sem takoj opravil eno sv. mašo za dobrotnike.

Ako dobimo več takih dobrotnikov, bomo mogli semenišče vzdrževati. Imamo 15 malih in 5 velikih semeniščnikov. Trije izmed manjših so se že začeli učiti latinščine, drugi se šele pripravljajo in se uče angleščine. V pripravljalnem tečaju imamo priliko, da gojence prav dobro spoznamo, na koncu leta pa tiste, ki niso dovolj nadarjeni ali ki jim manjka potrebnih lastnosti, odslovimo. Pri večjih bogoslovcih tudi še večkrat zapazimo kako tipično slabost naših zamorcev. Zato moramo vzgojo nekako zadrževati in se študij zavleče. Upam pa, da bo z leti to vedno boljše.

Ne smemo pozabiti, da je civilizacija šele pred 50 leti prišla v te kraje. Otroci pa sedaj že v prvi mladosti pridejo s civilizacijo v dotiko.

Dijaki, ki vzdrže vse preizkušnje, so potem zanesljivi in je veselje delovati z njimi. Mnogo dobrega si obetam od bodočih duhovnikov domačinov. V teku leta 1940 bomo dobili prvega takega duhovnika po 16 letih naše priprave. Upajmo, da mu jih bo še več sledilo. Nam pa se bo treba še naprej boriti za vzdrževanje bogoslovcev, ker za semenišče nimamo stalnih dohodkov. Bog čuva nad nami in nas ne bo zapustil samih.

P. J. de Reeper, vodja semenišča.

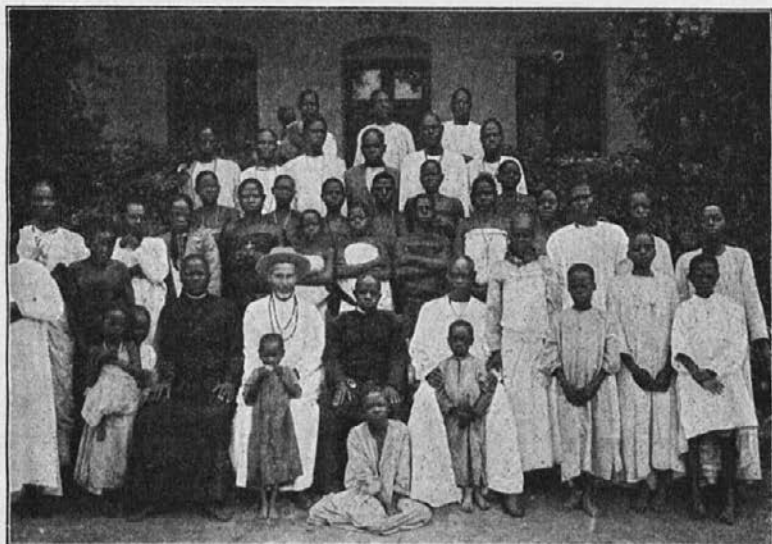
Sursum corda!

Piše p. David Schmid O. S. B., Vzhodna Afrika.

»Pošiljal je svoje učence povsod tja, kamor je imel sam priti« (Luk 10, 1), stoji zapisano o Kristusu. Kolikokrat moram misliti na te besede, kadar sem na misijonskih potih od šole do šole, da oznanjam Kristusa vaščanom daljnih afriških pokrajin. Kristus še danes pošilja svoje duhovnike povsod tja, kamor sam želi priti. Namen njegovih apostolov je, da vzbudijo v človeških srcih željo po nebesih, zaupanje v Boga in ljubezen do Kristusa. Mišljenje ljudi dvigajo navzgor proti nebesom in tako pripravljajo pot v človeška srca Tistemu, ki je prišel iskat, kar je izgubljenega. Poslanci božji so, služabniki Kristusa, nositelji Boga. V tem je poklic misijonarjev. Je pa to obenem težko breme. Saj »Sursum corda« je večkrat le glas vpijočega v puščavi med divjimi pogani.

Torej: Kvišku srea! Pogan te besede le napol razume; ker njegove misli in skrbi so vse le v zemljo obrnjene. Kadar je misijonar sredi vasi kje na deželi v Afriki, ima priliko, da sliši, o čem ti ljudje najrajši govorijo in kar jih najbolj veseli. To je jed in pijača, potem krave in koze, dota in ženitev in Kilio = mrtvaško žalovanje. Kadar misliš, da mu je šla tvoja beseda prav do srca in da si usmeril njegove besede proti nebesom, pa ti resignirano potožijo: »Shauri ya Munugu« = višji sklep = usoda = volja neke tajne sile me žene.

Sursum corda mora misijonar vedno iznova ponavljati. Govoriti mora o nebeškem Očetu, o večnosti, o neumrljivosti.

Po posvečenju dveh zamorskih novomašnikov. Uganda.

vosti duše, o grehu in peklu, o rešenju in izveličanju, pa o lastni odgovornosti in prosti volji.

Kako drugače je v tem oziru v misijonskih krajih, v novih misijonskih naselbinah, kot pa v starih krščanskih krajih. Pri vas doma odmeva *Sursum corda* v sreih ljudi, saj imajo ljudje pred seboj mogočne stavbe cerkva in zvonikov, ki kakor prst kažejo proti nebu. In glasovi zvonov vsak dan glasno vabijo kristjane k službi božji. Mati vsaja božjo besedo v srce dojenčka, ob potih stoje znamenja in križi, ki govorijo: Popotnik, reši svojo dušo! Pobožne navade so izročili predniki potomcem, sporočilo gre od ust do ust v vse rodove! In kogar vse to pusti hladnega, ta ne more zatisniti oči, da ne bi videl, kako se na vseh poljih bije boj za Kristusa in zoper njega... Drugače je to v misijonskih krajih. Tu ni tradicije, vere očetov, vzgoje domače hiše; samo misijonar je tu, ki vabi in kliče. To, kar on oznanjuje, se ne vidi s telesnimi očmi, je neotipljivo. In kar obeta, se ima izpolniti šele na onem svetu. Kako lahko ga ljudje preslišijo. In ako je naposled le vžgal iskrico hrepenenja po nebesih, kako rada ta iskrica v šumu sveta in okolice zopet ugasne.

In vendar: desetletja že kličejo misijonarji svoj *Sursum corda* in trkajo na srca ljudi. Mnogo jih je razumelo

ta klic, da so odprli poprej zakrknjena srca in jih usmerili navzgor. Nov, krščanski rod vstaja v Afriki, Kristus bo zakraljeval tudi med črnci. In potem moramo skrbeti misijonarji za to, da mišljenje kristjanov zopet ne zatone v posvetnosti. Zato potrebujemo sodelavcev in klicarjev. To so katehisti, ki jih nastavimo po vaseh in ki vedno iznova opominjajo: *Sursum corda*. Kar doma store pobožne navade, knjige, cerkve in krščanski sosede, da ohranijo drug drugemu goreče srce, to mora v misijonskih vaseh navadno storiti sam katehist. Zato pa tudi vi doma prosite Gospoda, da pokliče takih delavcev in jih pošlje v svoj vinograd.

Lepi duhovni sadovi.

Piša škof Matthysen, belgijski Kongo.

(Konec.)

V misijonu Essebi jih je veliko zbolelo za vnetjem možganske mreže. Sicer jih ni mnogo umrlo, a ker je bilo ravno 14 dni pred božičem, se je to pri obisku službe božje precej poznalo. In patri so morali biti vedno na nogah ob previdevanju bolnikov, ki niso mogli v misijon. Bolniki so jokajoč prosili misijonarjev, da bi se mogli vsaj spovedati in pa — kot so rekli — da »utolažijo glad po sv. obhajilu«. Na misijonski postaji Esseba so novokrščenci zelo vneti. Vse leto je delalo in pomagalo pri gradnji nove cerkve od 80—120 oseb s prostovoljno tlako.

Vsi pa si prizadevajo, da bi čim več poganov pridobili za sv. vero!

Misijonsko nedeljo smo po vseh postajah praznovali s posebnim sijajem, kar je bilo našim zamorcem kakor iz duše vzeto. Povsod so bili napisi po stenah: »Papež je rekel, da je današnja nedelja naša nedelja; zato moramo danes patrom prav mnogo veselja storiti, kajti zato nam jih je sv. oče poslal. Mnogo moramo moliti, da bo sv. oče imel še mnogo mašnikov za nas.« Vse smo povabili k službi božji, tudi pogane in krivoverce. Naše cerkve so bile premajhne za vse. Med svečami in cveticami je blestela na zunanji cerkveni strani slika presv. Srca Jezusovega. Na predvečer je bil obhod z baklami, zjutraj molitev in nauk katehistov, potem kosilo.

Neki katehist nam je drugo jutro pisal: »Hvala sv. očetu za pismo, ki nam ga je poslal po kardinalu in škofu. Včeraj je bilo zelo lepo. V naši vasi je bilo 165 mož, 287 žen, 40 otrok, ki so jih matere prinesle na hrbtih. Vsi so dobili kosilo in so se veselili in srečni vrnili domov. Hvala svetemu očetu.«

Naše bolniške sestre so do zdaj imele 435.113 obiskov. Njih skrb in delo pridobi mnogo duš. Ljudstvo jim bo vedno hvaležno. Tri bolnišnice imamo, in sicer v Fataki, v Zogo in Dodro. Lekarna v Dodro je državno priznana; tamošnja sestra je bila odlikovana. Naši drugi zavodi so: Malo semenišče (43 gojencev); učiteljišče (93 gojencev); šola za bolniško strežbo (20), obrtna šola (24); kmetijska šola (41). V osnovnih šolah je število učiteljev in učencev isto kot lani.

Kar se tiče Katoliške akcije in socialnega dela, moram pohvaliti vnemo naših 1102 katehistov in učiteljev. Ti so izvrstni posredniki med duhovnikom in ljudstvom. Vsak dan pridigujejo, ne le z besedo pri pouku, ampak tudi z lastnim zgledom. Obenem oskrbujejo velike nasade na deželi in kažejo podeželskemu ljudstvu s pridnostjo in rednim življenjem pot do krščanske omike.

Imamo tudi Zvezo prijateljev presvete Evharistije z 983 člani. Njih voditelji gledajo bolj na kakovost članov kot na njih število. Tako tudi pri Marijinih družbah. Tako pomagajo misijonarju pri dušnem pastirstvu in opravljajo dela usmiljenja zlasti pri bolnikih.

Od leta 1937 imamo svoj časopis »Singa ya Kilo« (Telefon iz Kila), ki izhaja vsak mesec. Ima 1400 naročnikov. Izprva je pisal malo preveč učeno za naše ljudi, pa ga je p. urednik poenostavil, tako da ga zdaj vsi razumejo. Izprva na štirih straneh, zdaj ima že šest strani. Sem in tja prinaša članke v narečju Bangala za naše severne kraje. Največ piše versko, a poleg tega prinaša novice in tudi športna poročila; potem razprave o higijeni, medicini, poljedelstvu itd. Pišejo vanj zlasti podjetniki rudnika v Kilo. Misijon Fataki pa ima svoj list, pisan v narečju Kilendu, z imenom »Blo Imba«. Izhaja v 325 izvodih, je nekak priročnik za katehiste, kjer jim podaja mesečno tvarino in učiteljem šolski program. Svoje naročnike ima tudi v misijonu Dodro, kjer govorijo isto narečje.

V gmotnem oziru pa težko izhajamo. Toda božja Previdnost je nad nami, in zato z velikim zaupanjem pričenjamo novo šolsko leto.

Težka vprašanja!

Kdo more nanja odgovoriti?

Ali bo svet, ki ima polna ušesa vojnega hruma, še mogel slišati glas iz našega misijona, ki kliče za pomoč? Ali bodo ljudje, ki so prevzeti vojnih grozot in nešteto potreb, še razumeli prošnjo tistih, ki se bojujejo z orožjem miru, kot vojščaki v službi Najvišjega in tiho trpe in se žrtvujejo za edini cilj, da bi ljudem pridobili pravi notranji mir in pravo prostost za dušo in telo. Njih orožje je božja beseda in vera v posmrtnost.

Vemo, da misijonsko delo ni drugega kot vedno trpljenje v službi sv. Cerkve, prav za prav trpeči Zveličar sam; zato smo pripravljeni na to, da duše rešujemo s trpljenjem. Saj mi misijonarji smo se zaobljubili, da bomo vedno hodili po stopinjah trpečega Zveličarja in se ne bomo ozirali nazaj, da bi nam bilo žal one ure, ko smo sprejeli iz rok nebeškega Očeta kelih trpljenja z mislijo: »Ako mora tako biti — prav: božja volja, ne naša, naj se zgodi!« Mašni kelih, ki nam ga je škof pri posvečenju položil v roke, je postal za nas kelih trpljenja.

Zavedamo se, da je bila zadnja želja in zapoved božjega Sina, ko se je poslavljajal s sveta, da bi apostoli šli po vsem svetu in učili ljudi vse, kar koli je zapovedal. Ta zapoved ni vezala samo apostolov, ampak velja vsakemu duhovniku, v neki meri celo vsakemu človeku. Ta zapoved veže vse ljudi.

Zato pa se obračam tudi na tebe, dragi misijonski prijatelj, s prošnjo, da pomagaš našemu misijonu, ki je gotovo po božji volji tu, a se le s težavo vzdržuje in je v silnih potrebah. Pomagaj mu z denarnim prispevkom, naj bo majhen ali velik, in pa z molitvijo in prošnjo k Bogu, ki je poglavar vseh misijonov.

Ali naj bo milijon ljudi naenkrat brez vsakega duhovnika? In to samo zato, ker 15 misijonarjev nima, od česar bi živeli, in bodo prisiljeni, da zapuste deželo. Ali naj se kar naenkrat zapre osem misijonskih središč za štiri velike narode, kjer se poučujejo jeziki afriških narečij, krščanski nauk in bogoljubno življenje, vse, kar je potrebno afriškim domačinom za njih napredek v zemskih vedah? Ali naj opustimo skrb za revne in sirote? Ali naj naenkrat preneha red in disciplina v krščanskem smislu? Ali naj trava preraste notranjost vaških cerkvic, klopi in

oltarje? Ali naj se koze in krave naselijo po cerkvah, ko ne bo nikogar, ki bi bil varuh božjih svetišč? Ali naj po šolah, kjer so se do sedaj zamorčki učili katekizma in drugih ved, gnezdijo kače, škorpioni, podgane? In zvonec, ki je klical v cerkev in v šolo, bo tiho visel v zvoniku, ker ne bo nikogar več, ki bi poprijel za vrv! O, kako žalosten pogled bi bil na zapuščeno misijonsko cerkev in šolo!

Zato smo pa misijonarji dobrotnikom tudi hvaležni. Pri sveti maši imamo posebno molitev za dobrotnike (pro benefactoribus), ki je misijonarju ukazana, da jo moli. In pa, ko bi vi videli, kako preprosti zamorci pobožno molijo svoj rožni venec za dobrotnike!

Z blagoslovom, ki mi je dan od Boga, blagoslavljam Tebe in Tvoje, vse, kar ti je najljubše na tem svetu, Tvoje delo in trud.

Msgr. J. Kirsten, C. S. SP., apost. prefekt v Benve.

Žalost in veselje stare misijonske sestre.

Sestra Jožefa Ullmann iz kongregacije Dragocene Krvi, ki je že skoraj 40 let misijonska sestra v Afriki, piše iz misijona Reichenau v J. Afriki.

Že več mesecev dni se trudimo, da bi temeljito popravili en del stanovanjske hiše, pa gre delo le počasi od rok. Vsak čas česa manjka: ali desk, ali barve, ali kaj drugega, zlasti pa spretnih delavcev. Imamo pač premalo misijonskih bratov, zato ne more biti nobeden stalno tukaj; domačini pa niso vajeni takega dela. Zato moram sama včasih poprijeti za žago in pomagati. Tudi merim sama in nadzorujem. Naši zamorci so se silno čudili, ko so videli, da znam tudi stružiti; radi so se dali poučiti, da zdaj tudi sami znajo. Tudi sama nisem verjela, da bom na stara leta še žagala in stružila. Za pleskanje mi manjka čopiča; pa vzamem cunjjo in je tudi dobro. V misijonu človek ne sme zgubiti prisebnosti.

Ali že veste, da smo imeli skoraj tri mesece dež in nalive? Skoraj vsa setev je uničena. Več dni so bile tudi povodnji. Niže ležeče njive so bile vse pod vodo, tako da je nastalo kar jezero. Ubogi ljudje! Ne bodo nič pridelali in nič zaslužili, ker kmetje ne bodo potrebovali mnogo de-

lavcev, da pospravijo tisto malo žetve. Beda je splošna. Tudi mi si moramo marsikaj pritrirati, ker imamo mnogo osirotelih otrok. Večje deklice, ki so šolo dokončale, smo odslovili, ker jim nimamo dati ne dela ne jela. Zaupamo samo še na Boga, da nas ne bo pustil brez pomoči.

V verskem oziru pa lepo napredujemo. Ljudje so prav dobri in radi hodijo k sv. zakramentom. Na binkoštno soboto jih je bilo več krščenih; zdaj pa se pripravljajo na prvo sv. obhajilo. To bo lep praznik za vse.

Lani je prevzvišeni škof bil tukaj in je birmal otroke. Pa je mali Jakec videl, kako ljudje pred škofom poklekujajo in ga prosijo za blagoslov. Po cerkveni slovesnosti je dečko stopil za škofom in potrkal na njegova vrata. Škof se je nemalo začudil nad obiskom in je vprašal zamorčka, kaj bi rad. Ta pa je pokleknil pred škofa, dvignil ročice in zaprosil:

»Ngiya cela isibasiso!« (Prosim za sveti blagoslov.)

Prevzvišeni mu je željo rad izpolnil. Potem pa je Jakec ponosno pripovedoval, kako je škof njega čisto posebe blagoslovil.

Naši zamorci so izvrstni pevci.

Piše misijonarka Ksaverija Lesjak, uršulinka v Južni Afriki.

Pred Božičem so imeli naši otroci pevski nastop. Zbranih je bilo nad 30 šol. Našim zamorčkom je bila srebrna kupa že namenjena, a glej nesrečo, pri zadnji vrstici je ena deklica krenila na napačno pot — in čaša je bila izgubljena. Uboga deklica, ko bi je učitelj ne ščitil, bi jo bili dečki zlasali, tako so bili ogorčeni nad to sramoto.

Meseca septembra imajo pevski nastop v Johaneshurgu vse katoliške šole celega Transvaala. V misijonu bi radi prepevali od jutra do večera, če bi jim pustili. Ti pevski nastopi so izključno samo v rokah učiteljev domačinov. V našem misijonu imamo dva zamorska učitelja, ki sta izvrstna pevca. Eden izmed njih je dobil prvo nagrado, ko so učitelji nastopili solo. Zamorec vedno rad poje, tudi če ga tare neizgoda ali žalost.

Priletni misijonar potuje iz kraja v kraj v vozičku, katerega so mu darovali dobrotniki.

Kratka misijonska poročila.

Vera se utrjuje. Naše krščanske občine lepo rastejo in se utrjujejo. Misijonarjev nam sicer primanjkuje, a jih katehisti prav krepko podpirajo. Tudi dobre družine so jim v pomoč, ko z lepim zgledom vplivajo na svoje otroke in sosede. Tako se vera utrjuje pri nas. Celo smisel za duhovniški in redovniški stan se vzbuja, tako da imamo lepe upe v bodočnost. Zdaj, ko je deželna doba, se težko potuje in misijonar more svoje ljudi le redko obiskati. Toda katehisti prebirajo vsak v svoji vasi ljudem naše liste in razlagajo nauke. Tako smo s svojimi ljudmi vendarle v duhovni zvezi. — Mgr. Pinho, C. S. Sp., škof v Angoli in Kongu.

Afriški duhovnik piše: Jaz sem bil med prvimi domačini posvečen

v mašnika v vikariatu Zg. Nil. Posvetil me je 1935. leta prevzvišeni škof Campling. Zdaj sem v misijonu Ijinja, kjer poučujem na osnovni šoli. Poleg drugega vodim tudi petje pri vseh učencih. Trikrat vsak teden imamo pevsko vajo za može, in sicer zvečer, zato ker podnevi morajo biti pri svojih delih v okolici. Tukajšnji ljudje zelo radi pojo, zlasti ako jih spremljam na orglah ali na harmoniju. Dobrih orgel ali vsaj harmonija nam pa v cerkvi manjka; torej tega, kar bi bilo neobhodno potrebno, ako hočemo imeti res lepo cerkveno petje v misijonu. Zato se obračam do Vas, če bi nam mogli pomagati s tem, da pridobite kakega dobrotnika, ki bi nam podaril harmonij. Vsi bomo hvaležno molili zanj. — J. Semmanda.

Za uboge bolnike. Lani smo imeli posebno mnogo bolnikov z ranami; zato smo vsa obvezila porabili. Tukaj se le težko dobi primernih obvez, in še tiste so slabe in drage. Rabili bi zlasti obliže, ki služijo pri manjših ranah namesto obveze. Težko prošim, toda tu gre za moje bolnike, zato pripomnim, da bi bili zelo hvaležni za vsakovrstna zdravila, zdravniške vzorce, kinin, karlovaško sol in drugo, kar se pri bolnikih rabi. — Sestra M. Tabita, O. S. B., Litembo, Vzh. Afrika.

Vsega je še treba. Na potu sem v novo misijonsko postajo, kjer še ni samostana, ne bolnišnice, ne šole. Najprvo bo treba sezidati bol-

nišnico za matere, potem bomo začeli vzgajati deklice in tako pripravili vse potrebno za novo šolo. Prosim: zapišite nas med svoje potrebne in naklonite nam kaj krstnih botrov. — Hvaležni Vam bomo. — S. Martina, O. S. F., Budini, Osrednja Afrika.

Naše črne sestre so zelo pridne in ukaželjne, da bi nas mogle kdaj krepko podpreti. Zelo smo jih vesele. Bog pa gotovo tudi. So prave apostolke in storijo, kar je v njih moč, da bi noben pogan v okolici ne umrl brez svetega krsta. Prihodnji mesec bo zopet nekaj novih preobelečenih. — S. M. Julija, C. P. S. Mariannahill.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski, da je pomagala pri smrtno nevarni operaciji in mi rešila življenje. Zdravniki so bili namreč brez upa na uspeh te operacije. Jaz pa sem se s svojim soprogom v molitvi zatekla k služabnici božji in uslišala naju je. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Ivanac«. Priporočam se še nadalje njeni priprošnji pri Bogu.

M. in I. F., Ljubljana.

Služabnica božja Marija Terezija mi je storila že toliko uslug, da je ne bom nikdar prenehala častiti. Bila sem v težavah, iz katerih mi je čudežno pomagala. Želim, da bi jo kmalu proglasili do časti oltarjev.

O. L. B. L.

Bil sem v neki težavni zadevi. Priporočil sem se božji služabnici Mariji Tereziji Ledochowski z obljubo, da pošljem misijonski dar, če

me usliši. V teku ene ure sem bil že uslišan. Zahvalim se ji in izpolnujem svojo obljubo. A. I., fara Podzemlje.

Služabnici božji se zahvaljujem za milosti, prejete na njeno priprošnjo, in se ji še nadalje priporočam. J. H., Ž.

Najprisrčnejša zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za pomoč v boleznih in da se mi je izdatno zboljšalo. Priporočam se ji za popolno ozdravljenje. V zahvalo pošiljam za katekizem zamorčkom v svojem imenu in v imenu svojih dveh sinov.

N. N., Gor. Radgona.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvaljujem za dobljeno uslišanje. Spet se ji priporočam za pomoč v neki dušni zadevi. V., Sv. Pavel.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v važni zadevi. C. M., M.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. M. C., D.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v važni zadevi in pošiljam obljubljeni botrinski dar za zamorčka, ki naj se krsti na ime »Jožef«. Še nadalje se ji priporočam. J. L., Zatoľmin.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje na vratu po težki operaciji. V zahvalo pošiljam botrinski dar. F. V., Radovljica.

Za dobljeno zdravje se služabnici božji Mariji Tereziji iskreno zahvalim in pošiljam misijonski dar. B. V., Martinje.

Srčna hvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno dobro službo. J. R., Trbovlje.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje v težki bolezni. Pošiljam botrinski dar zamorčku na ime Valentin. F. V., Radovljica.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v neki zelo važni zadevi. P. R., Ljubljana.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje pošiljam botrinski dar na ime Anton Jožef. Prosim objave v Odmevu. R. N., Loka pri Zid. mostu.

Srčna hvala Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. Še nadalje priporočam njenemu varstvu sebe in svoje domače in jo prosim pomoči v dušnih in telesnih zadevah. M. S.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in sv. Petru Klaverju za pomoč v nevarni bolezni in za dobljeno ljubo zdravje. Še nadalje se ji priporočamo in pošiljamo v zahvalo mal dar. M. in M. K., Mislinja.

Najsrčnejša zahvala Mariji Tereziji, da mi je izprosila ljubo zdravje. Še nadalje se ji priporočam in prosim objave. T. F.

Iz globočine srca se zahvaljujem »mamiči zamorčkov« za premnoga uslišanja. Posebno se zahvaljujem, da sem na njeno priprošnjo zopet dobila delo. Tisočera zahvala. V znak hvaležnosti pošiljam dar za katekizem zamorčku. Ana P.

Božji služabnici Mariji Tereziji se zahvaljujem za uslišano prošnjo in pošiljam dar za najrevnejše misijone. J. R., Dravograd.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v sporni zadevi s sorodnikom. R. A. v M.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in za ozdravljenje noge. Priporočam se ji še v drugih zadevah. M. Š., Ljubljana.

Marija Terezija mi je že mnogokrat pomagala. Danes se ji javno zahvalim za pomoč in priporočam tudi drugim, da se k njej zatečejo. P. M., Sv. Jurij.

V zahvalo za uslišano prošnjo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija. Še nadalje se ji priporočam. S. F., Ježica.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski, ker mi je že večkrat pomagala v težkih zadevah. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija. Spet se ji danes priporočam v neki še bolj težavni zadevi. M. J., Hrastnik.

V hudi bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in mi je pomagala. Prisrčno se ji zahvalim in pošiljam botrinski dar zamorski deklici. S polnim zaupanjem se ji zopet priporočam v težki želodčni bolezni. Jesenek Jul.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo za zdravje pri živini. Priporočam se ji še nadalje in prosim objave v Odmevu. Fr. Ribič.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:
E. P., Ribnica, za ljubo zdravje, za zboljšanje družinskih razmer in da bi sorodnik čimprej dobil službo. — A. M., Podnart, v neki važni zadevi. — A. C., Hrastnik, za ljubo zdravje hčerki. — U. P. P. za sporazum in mir v družini in za pomoč pri izpolnjevanju verskih dolžnosti. — A. Č., Dobrunje, za primerno službo; če bo prošnja uslišana, obljubi misijonski dar. — Naročnica Odmeva, za ljubo zdravje in dobro službo. — I. B., Maribor, za pomoč v važnih zadevah. — P. V., Radovljica, za ljubo zdravje mami in bratu v težki bolezni. — B. F., Železniki, se priporoča za pomoč v težki bolezni v nogah. Tudi moj sin se ji priporoča v neki drugi zadevi. V obeh slučajih je obljubljen misijonski dar, če bo prošnja uslišana. — Filipič L. se priporoča za zdravje. — T. C., Ljubljana, za pomoč pri učenju. — J. F., Ljubljana, za zdravje ljubi mami. — M. P., Devica Marija v Polju, za uslišanje v neki zadevi. — N. N., Gorenjsko, za pomoč v neki zelo važni zadevi. — I. B., Maribor, za pomoč v težkih in zamotanih poslovnih zadevah, za zboljšanje in pomoč v gmotnih zadevah, za zboljšanje mojega zdravstvenega stanja in za srečno bodočnost. — N. N., Sv. Barbara pri Mariboru, za pomoč in uslišanje v neki težki zadevi. — B. P., Brežice, za ljubo zdravje mlajši sestrici v hudi bolezni.

Naša kronika.

Ljubljana, 28. aprila 1940. Cerkvena slovesnost v čast naši nebeški zaščitnici Mariji, Materi dobrega sveta, v uršulinski cerkvi. Ganljivo slovesno pridigo je imel preč. gospod univerzitetni profesor dr. Ignacij Lenček, ki je med svojimi študijskimi leti v Rimu sam često obiskal božjepotno cerkev v Genazanu, kjer častijo čudodelno podobo Matere dobrega sveta. Govornik je poudarjal, kako zelo smo potrebni pomoči Matere dobrega sveta, zlasti v sedanjem hudem času. A ne smemo misliti samo nase, so še drugi, ki še huje trpe, ubogi pogani namreč, ki ljubega Boga še ne poznajo in si morajo pogosto v hudih borbah priboriti milost sv. krsta. Kako potrebni so Marijinega sveta! Tudi za misijonarje in misijonarke moramo moliti, ki so zapustili rodno zemljo in svoje domače ter se podali v daljne misijonske dežele. Kako potrebni so pomoči Matere dobrega sveta v svojem trpljenju in trudu! Molimo tudi zase za pravo misijonsko ljubezen in razumevanje. Kot udje mističnega telesa Kristusovega moramo sodelovati pri reševanju duš, ne le duhovniki, marveč vsi verniki. Marija, Mati dobrega sveta, nas bo učila to našo misijonsko dolžnost izpolnjevati. — Kljub hudim časom so po pridigi skoraj vsi navzoči darovali za misijone. Medtem so gojenke uršulinskega zavoda prepevale lepe Marijine pesmi. Povzdigujočo slovesnost so zaključile lavretanske litanijske, ki so jih odpeli gg. bogoslovci. — Prisrčna zahvala vsem, ki so iz ljubezni do ubogih afriških misijonov sodelovali, zlasti preč. g. govorniku, preč. g. spiritualu uršulinske cerkve, čast. uršulinkam in dragim ljubljanskim prijateljem misijonov. Ljubi Bog naj vse žrtve tisočkrat povrne!

~~~~~

Presveto Srce Jezusovo, v Tebe zaupam!

(300 dni odpustka.)

~~~~~

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 1. julija: praznik Dragocene Krvi;

dne 25. julija: sv. Jakob, apostol.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Prporočila v molitev. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Mariji Pomagaj, sv. Jožefu, sv. Janezu Bosku, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: J. G., Loka, za ljubo zdravje in pomoč v gmotnih zadevah; I. G. za mir v družini, za ljubo zdravje in pomoč v raznih zadevah; J. R., Vurberg, za ljubo zdravje in blagoslov pri hiši; I. P., D. v., za zdravje bolnemu otroku in sebi.

Zahvala sv. Antonu in sv. Mali Tereziji za prejeto milost, M. B., Komenda. — Z. I., Maribor, se zahvali za vse prejete dobrrote. — Ernest Filipič, Ljubljana, se zahvaljuje presv. Srcu Jezusovemu, ljubi Materi božji pod raznimi naslovi, sv. Mihaelu nadangelu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, škofu Baragi in škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji: za veliko uslišanih prošenj, še posebno, da je hčerka dobila odlično službo in so njegovi otroci z dobrim uspehom napravili izpite in mature. Pristrčna hvala!

Afrika kliče!

Milijoni duš kličejo po rešitvi!

Velikodušna mladenka, hočeš pomagati?

Ali si pripravljena, vse zapustiti, vsemu se odpovedati, iz ljubezni do Boga in duš?

Potem beri lepo knjižico

Poklic

pomožne misijonarke za Afriko.

Služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska sama jo je spisala za plemenite, po višjem stremeče duše. Razlaga jim žrtve in težave, pa tudi lepoto in zaslužljivost tega novodobnega ženskega poklica. — Naslove, kjer se naroči knjižica (4 din), najdeš na drugi strani ovitka.

»Lepšega, vzvišenejšega in idealnejšega ne poznam na svetu, in le tedaj je vredno živeti, če sodelujemo pri zveličanju duš in s tem množimo božjo čast.«

(Izrek služabnice božje Marije Ter. Ledóchowske.)

Med počitnicami uprizarjajte misijske igre:

Tam daleč za morjem. Moške vloge	din 3.—
Klic božji. Ženske vloge	„ 3.—
Afindra, zamorska deklica. Ženske vloge	„ 3.—
Lakota v črni deželi. Za ženske vloge	„ 2.50
Iz volka jagnje. Za moške vloge	„ 2.—
Umijmo zamorčka. Za otroke	„ 1.—
Naredimo zamorčka. Za otroke	„ 1.—

S poštnino vred 50 par več.

Naslov glejte na drugi strani ovitka.

Tudi zamorčki radi zahtikujejo na prostem

